

naše č. j.: S-MUHO-4463/2011/VVP
MUHO/5612/2012
vyřizuje: Kramlová
dne: 15.3.2012
tel: 311 545 323
e-mail: ppravp@mesto-horovice.cz

Pan
Jan Šinágl
Nejedlých 335
267 53 Žebrák

Rozhodnutí:

Městský úřad Hořovice, odbor vnitřních věcí a právních, věcně příslušný k projednání přestupku dle ust. § 53 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 17d odst. 3 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel (dále jen zákona o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů, a místně příslušný dle ust. § 55 odst. 1 zákona o přestupcích,

rozhodl dne 6.3.2012 v řízení konaném dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o přestupcích), a dle zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení (dále jen zákona o správním řízení), ve znění pozdějších předpisů, takto:

pan Jan Šinágl, nar. 9.12.1952, trvale bytem Nejedlých 335, 267 53 Žebrák

je vinen

spácháním přestupku neoprávněného nakládání s rodným číslem dle ust. § 17d odst. 1 písmeno d) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, ve znění pozdějších předpisů, kterého dopustil tím, že dne 10.10.2010 na svém webu www.sinagl.cz zveřejnil bez jejího souhlasu rodné číslo paní Heleny Vondráčkové a v tomto svém jednání pokračoval až do 30.11.2011.

Za spáchání tohoto přestupku se dle § 11 odst. 1 písm. b) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve spojení s ust. § 17d odst. 2 zákona o evidenci obyvatel, se ukládá panu Janu Šináglovi

pokuta ve výši 8.000 Kč.

Dle § 79 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a dle vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, je pan Jan Šinágl povinen **nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč.**

Pokuta a náklady řízení jsou **splatné do 30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a to převodem na účet nebo osobně na MěÚ Hořovice*.

Odůvodnění:

Městský úřad Hořovice, odbor vnitřních věcí a právní, zahájil dne 11.11.2011 z úřední povinnosti řízení o přestupku neoprávněného nakládání s rodným číslem paní Heleny Vondráčkové (dále jen H.V.). Obviněný Jan Šinágl se dostavil k ústnímu jednání dne 30.11.2011 a vypověděl, že v plném rozsahu odkazuje na svoji předchozí výpověď u téhož správního orgánu ze dne 5.1.2011, kterou tímto opakuje. Jedná se o výpověď učiněnou pod čj. MUHO/342/2011 do přestupkového spisu sp.zn. S-MUHO/5521/09/VVP ve věci pana Jana Šinágl obviněného z neoprávněného nakládání s rodným číslem H.V., tedy ve skutkově totožné věci. Toto řízení bylo zahájeno dne 27.12.2009 na základě oznámení

právního zástupce H.V. postoupeného Městskému úřadu Hořovice od ÚOOÚ. Zastaveno bylo rozhodnutím dle § 76 odst. 2 zákona o přestupcích, neboť v době zahájení řízení správnímu orgánu nebylo známo, že totéž oznámení zástupce H.V. zároveň podal i na SKPV v Berouně, kde byly zahájeny úkony trestního řízení. Správní orgán následně uposlechl zásady absorpce obsažené v přestupkovém zákoně - dle § 76 odst. 2 zákona o přestupcích může správní orgán řízení o přestupku zastavit, jestliže sankce, kterou lze za přestupek uložit, je bezvýznamná vedle trestu, který byl nebo bude dle očekávání uložen obviněnému v trestním řízení - a řízení o přestupku proto zastavil dne 1.2.2011.

Dne 28.3.2011 bylo správnímu orgánu doručeno od Mgr. Jany Gavlasové Sdělení o postupu policejního orgánu v jehož příloze se nachází Usnesení PČR KŘPSK SKPV OHK Beroun čj KRPS-42312-25/TČ-2010-010281 o odložení trestní věci Jana Šináglá podezřelého ze spáchání přečinu neoprávněného nakládání s osobními údaji.

Na základě tohoto podnětu správní orgán rozhodl o obnově řízení z moci úřední pod čj. MUHO/11726/2011. Krajský úřad Středočeského kraje, který rozhodnutí posuzoval, jej jako odvolací orgán zrušil s odůvodněním, že zastavení řízení dle § 76 odst. 2 zákona o rozhodnutí je pouze procesním rozhodnutím ve věci a netvoří tak překážku věci rozhodnuté. Pro nařízení obnovy je nutným zákonným důvodem pravomocné rozhodnutí ve věci, které ovšem v řízení sp.zn. S-MUHO/5521/09/VVP vydáno nebylo.

Správní orgán proto zahájil dne 11.11.2011 znovu řízení sp.zn. S-MUHO/4463/2011/VVP v téže věci z úřední povinnosti, neboť zjistil, že obviněný v neoprávněném nakládání s rodným číslem pokračuje i nadále.

Předmětem řízení je zveřejnění rodného čísla H.V. na webových stránkách obviněného, konkrétně na adrese http://www.sinagl.cz/images/stories/Smlouva_ZP_Vondrackova_KB_190210.pdf. V článku Kam se poděly milióny Heleny Vondráčkové ze dne 10.10.2010 zveřejnil obviněný v plném znění kopii zástavní smlouvy H.V. s bankovním ústavem Commerzbank Aktiengesellschaft, pobočka Praha, která z osobních údajů H.V. obsahuje plné jméno, adresu jejího trvalého pobytu a její rodné číslo.

Pan Jan Šinágl dne 30.11.2011 do protokolu při ústním jednání uvedl, že *„Potvrzuji, že webová stránka www.sinagl.cz patří mně. Na této stránce jsem zveřejnil dokument nazvaný Smlouva o zřízení zástavního práva v podobě v jaké mi byl poskytnut na moji žádost na Katastrálním pracovišti Praha-západ dne 4.10.2010. .. Rodné číslo jsem dále zveřejnil v rámci zveřejnění celé listiny proto, že jsem se domníval, že kopie listiny, tak jak jsem ji dostal, je veřejnou listinou, a tudíž může být dále zpřístupňována. Nebyl jsem při vyplňování žádosti o něčem takovém výslovně informován. Kdyby tomu tak bylo, rodné číslo bych nezveřejnil, tudíž nebyl podezřelý z přestupku.“*

Správní orgán zjistil, že obviněný dne 6.10.2010 požádal o prostou kopii Zástavní smlouvy ze Sbírký listin katastru. V záznamu o žádosti zaškrtl jako účel zpracování údajů tzv. jiný účel dle § 1 odst. 3 katastrálního zákona a dále zaškrtl slova „pro tvorbu dalších informačních systémů. K tomu obviněný uvedl, že provozuje publikační činnost a směřuje aktivity k odhalení zločinného a kriminálního jednání pana M. M. a za tuto činnost není nikým placen.

Správní orgán vzal za prokázané, že v době od 10.10.2010 do doby nejméně 9.12.2011 pan Jan Šinágl na svém webu www.sinagl.cz zpřístupnil bez souhlasu H.V. její rodné číslo blíže neurčeným třetím osobám, když zveřejnil v plném znění Zástavní smlouvu, která toto rodné číslo obsahovala v záhlaví stran.

Rodné číslo (dále také "RČ") je identifikátorem fyzické osoby a je jedinečné pro každou fyzickou osobu, vedenou v evidenci obyvatel. Rodné číslo je v mnoha informačních systémech veřejné správy, ale též soukromých osob, které zpracovávají rodné číslo se souhlasem jeho nositele, identifikátorem dané osoby. Prostřednictvím rodného čísla tak lze vyhledávat v těchto informačních systémech a evidencích záznamy vztahující se k dané osobě (přehled vlastnictví k nemovitostem v katastru nemovitostí, účast v obchodních společnostech dle obchodního rejstříku, údaje z evidence daní vedené správcem daně, přehled účtů a finančních produktů vedených finančními institucemi, majetkové účty v evidenci investičních nástrojů vedené dle zákona o podnikání na kapitálovém trhu atd.). Jedná se tedy o (unikátní) osobní údaj dle zákona 101/2000 Sb., o osobních údajích, a zároveň o takový osobní údaj, jehož zpracování, šíření a užívání je limitováno ust. § 13 odst. 9 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel. Toto ustanovení říká, že „Rodné číslo je oprávněna užívat nebo rozhodovat o jeho využívání v mezích stanovených zákonem

(dále jen "nakládat s rodným číslem") výlučně fyzická osoba, které bylo rodné číslo přiděleno (dále jen "nositel rodného čísla"), nebo její zákonný zástupce; jinak lze rodné číslo využívat jen v případech stanovených v § 13c tohoto zákona.“. Takovými případy jsou případy, kdy jde o činnost ministerstev, jiných správních úřadů, orgánů pověřených výkonem státní správy, soudů, vyplývající z jejich zákonem stanovené působnosti, nebo notářů pro potřebu vedení Centrální evidence závětí, nebo tak stanoví zvláštní zákon, nebo lze rodné číslo využívat se souhlasem nositele rodného čísla nebo jeho zákonného zástupce.

Rodné číslo je právním řádem ČR považováno za údaj hodný obzvláštní ochrany. Zatímco závadové nakládání s osobními údaji všeobecně postihuje zákon o osobních údajích, případně trestní zákon, neoprávněné nakládání s rodným číslem je postihováno speciálními skutkovými podstatami v zákoně o evidenci obyvatel. Ustanovení § 17d odst. 1) písm. d) zákona stanoví, že přestupku se dopustí ten, kdo neoprávněné nakládá s rodným číslem jiné fyzické osoby, přičemž horní hranice sazby pokuty za takový přestupek je 100 000 Kč. Ustanovení § 17e odst. 1) stanoví, že jiného správního deliktu se dopustí právnická osoba, která buď neoprávněné nakládá s rodným číslem, nebo neoprávněné využívá rodná čísla, přičemž horní hranice sazby pokuty za takový správní delikt je v případě neoprávněného nakládání s rodným číslem 1 000 000 Kč a v případě neoprávněného využívání rodného čísla až 10 000 000 Kč. Na přestupky podnikajících osob je pamatováno ustanovením odstavce 7 téhož paragrafu, který říká, že na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby. K projednávání jiných správních deliktů a přestupků podnikajících osob je na tomto úseku příslušný ÚOOÚ.

Správní orgán se otázkou věcné příslušnosti zabýval, neboť z výpisu z veřejně přístupného registru majitelů domén na internetové adrese <http://www.nic.cz/>, vyplývá, že držitelem domény je pan Jan Šinágl, administrativní kontakt zajišťuje pan Tomáš Pecina a určeným registrátorem stránky je společnost Active24, s.r.o. Správnímu orgánu je známo, že v obdobném případě zveřejnění osobních údajů na stránce, jejímž registrátorem byla společnost Active24, s.r.o., ÚOOÚ věc řešil s využitím zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti. Zde ÚOOÚ závěrem konstatoval, že „Každá fyzická osoba, která se domnívá, že její osobní údaje jsou na internetu zpracovávány bez jejího souhlasu, má právo žádat od poskytovatele služeb webhostingu, aby byly její osobní údaje odstraněny, a Úřad na základě výše uvedeného konstatuje, že v případě stížností subjektů údajů na podobné neoprávněné zpracování osobních údajů na internetu, bude vždy postupovat uvedeným způsobem.“ Správnímu orgánu není zřejmé, proč ve věci zveřejnění rodného čísla ÚOOÚ tímto způsobem nepostupoval, když celou věc měl k dispozici. Nicméně správní orgán prvního stupně není oprávněn určovat postup jiného správního orgánu. Na tomto místě lze uzavřít, že správní orgán zjistil, že registrátor není za současné právní úpravy zodpovědný za údaje, které na web vložil obviněný a o správní delikt se tak nejedná.

K argumentům obviněného správní orgán v první řadě poukazuje na omyl ve výkladu pojmu veřejná listina. Slovo veřejná je zde odvozeno od původce listiny, nikoliv od možnosti nějakou listinu veřejně zpřístupnit a rozšiřovat. Původcem veřejné listiny tedy bývá tradičně orgán veřejné moci, který takovou listinu vydá v mezích svého zmocnění. Sam fakt, že Sbírka listin je veřejně přístupná, nečiní z listin ve Sbírce obsažených listiny veřejné. Veřejnou listinou je tedy například Rozhodnutí katastru v řízení o vkladu zástavního práva, nikoli zástavní smlouva, na jejímž podkladě bylo zástavní právo smluvní zapsáno.

Námitce obviněného, že měl být varován, že listinu získanou ze Sbírky listin nelze dále zveřejňovat, nelze vyhovět. Zákon o katastru nemovitostí stanoví ve svém ust. § 21, že opisy, výpisy a kopie z katastru má sice právo pořizovat si každý, ale pouze pro svou potřebu. Zpřístupní-li obviněný pořizovaný opis, výpis nebo kopii ze Sbírky listin široké veřejnosti, umožňuje tak volné použití pořizovaných údajů ke svým potřebám všem lidem, kteří se s údaji seznámili. Jednoznačně tak překročil meze své potřeby. K argumentu obviněného, že zveřejnil listinu pro potřeby publikační činnosti, správní orgán konstatuje, že řízení je vedeno pro zveřejnění rodného čísla, nikoli celé listiny.

Námitku obviněného, že veřejně činné osoby nepožívají téhož stupně ochrany soukromí, správní orgán nepřijal. Zpěvačka H.V. je sice veřejně činnou celebritou českého kulturního života a veřejnosti jsou známy i důvěrné informace o jejím osobním životě, ale údaj o rodném čísle požívá ochrany vždy bezvýhradně, a to i v případě osob se soukromím „veřejným“. Zjednodušeně řečeno, právo na soukromí se týká projevů osobní povahy a jejich dalšího zveřejňování. Rodné číslo není projevem osobní povahy, ale státem přiděleným identifikátorem, který slouží např. k vyhledávání napříč registry a pro další potřeby

veřejné správy. K seznamování se s rodným číslem bez souhlasu jeho nositele je proto oprávněna pouze vymezená skupina zaměstnanců veřejné správy, kteří též nesou zodpovědnost za jeho případné zneužití. Zveřejněním rodného čísla na internetu zpřístupňuje obviněný tento údaj směrem k neurčitelnému množství třetích osob.

V průběhu řízení obviněný opakovaně poukazoval na skutečnost, že rodná čísla jsou veřejně dostupná komukoli na internetu na webu Justice. cz v Obchodním rejstříku. Dále je bez udání důvodu rodné číslo majitele nemovitosti přístupné každému ve Výpis z katastru nemovitostí pořizovaným přes Czechpoint. Toto doložil obviněný výpisem z KN z 4.10.2010 a vytištěným záznamem z Obchodního rejstříku dostupného na webu Justice.cz z 29.11.2011. Na obou dokumentech je skutečně uvedeno rodné číslo H.V.

K tomuto argumentu správní orgán uvádí, že se v obou případech jedná o zveřejňování rodných čísel jako součásti tzv. veřejného seznamu ve smyslu ust. § 4 písm. l) zákona o osobních údajích.

Český úřad zeměměřický a katastrální (ČZÚ) a rejstříkové soudy tak provádějí zpracování včetně zveřejnění osobních údajů nezbytné pro dodržení právní povinnosti správce, přičemž postupují dle ust. § 5 odst. 2 písm. a) zákona o osobních údajích. Jde tedy o osobní údaje zveřejněné oprávněně. Právní povinnost správce je pro ČZÚ zakotvena v ust. § 6a odst. 5 písm. d) zákona. č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí. V případě vedení obchodního rejstříku je to § 35 obchodního zákoníku, který zní:

„Do obchodního rejstříku se zapíše ...d) u fyzické osoby rodné číslo nebo datum jejího narození, nebylo-li jí rodné číslo přiděleno...“. Jestliže má tedy správce osobních údajů (rejstříkový soud) povinnost vést obchodní rejstřík, a obchodní rejstřík je veřejně přístupný (§ 27 odst. 1 a § 28 odst. 1 ObchZ), může soud osobní údaje lidí, kteří se zapisují do rejstříku, bez jejich souhlasu zveřejňovat právě na základě výjimky uvedené v § 5 odst. 2 písm. a) zákona o osobních údajích.

Obviněný v průběhu řízení uplatnil ve svůj prospěch námitku zásady In dubio pro reo neboli V pochybnostech ve prospěch obviněného. Tato zásada se ovšem užívá při pochybnostech o skutkovém průběhu, nikoli právní kvalifikaci. Jinými slovy lze ji užít, pokud není prokázáno, neboli existují pochybnosti, že skutku se dopustil právě tento člověk (na místě bylo více lidí a nikdo se nepřiznal, skutek mohl spáchat někdo jiný než právě tento člověk) nebo udělal právě toto (nikdo tohoto člověka při páčání skutku neviděl a chybí podpůrné další důkazy). Nejsou-li pochybnosti o skutkovém průběhu, pak lze říci, že obviněný je vinen tím, že spáchal uvedené jednání.

Správní orgán má za to, že skutkový stav byl zjištěn a potvrzen tak, že není o skutkovém průběhu pochyb. Pan Jan Šinágl podepsal žádost na katastru nemovitostí o kopie ze Sbírký listin i svůj článek, v němž se rodné číslo na Zástavní smlouvě objevilo. Námitku zásady In dubio pro reo proto správní orgán nepřijal.

V daném případě ovšem vznikly pochybnosti, zda zveřejnění rodného čísla z katastrální smlouvy získané oproti žádosti, naplnilo onen režim neoprávněného nakládání s rodným číslem dle § 17d odst. 1 písmeno d) v z. 133/2000 a porušuje chráněný zájem, když totéž rodné číslo je již veřejně přístupné v Obchodním rejstříku. V tomto bodě se správní orgán ztotožnil s judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS), který se s obdobným problémem vypořádal ve svém rozhodnutí čj. 5 As 70/2009 - 69 takto: Zpracování rodných čísel, popř. jakýchkoliv dalších údajů v katastru nemovitostí nelze považovat za konkludentní souhlas s dalším využíváním těchto údajů ze strany třetích osob, ani v rámci soudních sporů souvisejících s katastrální agendou. Souhlasem s využitím rodného čísla, které je nepochybně osobním údajem dle § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, je nutno s ohledem na absenci zvláštní úpravy rozumět souhlas se zpracováním osobních údajů podle § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 zákona o ochraně osobních údajů, tedy právní úkon vázaný mj. na konkrétní účel zpracování. Dovožovat z evidence rodných čísel v katastru nemovitostí anebo z jeho veřejného charakteru konkludentní souhlas s využitím tohoto údaje k jiným účelům není přípustné. Obdobně nelze bez dalšího vyvodit souhlas nositele rodného čísla s jeho využitím ze skutečnosti, že se sám tímto údajem identifikuje. Zde správní orgán poznamenává, že žádný právní předpis nestanoví obecně povinnost využívat rodná čísla v souvislosti s uzavřením smlouvy. K dostatečné identifikaci účastníků smlouvy v naprosté většině případů dostačuje identifikace účastníka řízení prostřednictvím jména, příjmení, bydliště a data narození.

Tím má správní orgán za odůvodněné vyhodnocení, že takové zpracování rodného čísla vykročilo z mezí účelu, pro nějž smí uživatel veřejného seznamu údaje o rodném čísle zpracovávat. Tímto se obviněný

dopustil protiprávního jednání ve smyslu předmětné skutkové podstaty přestupku na úseku vedení a užívání informačního systému.

Při rozhodování o sankci správní orgán uvážil okolnosti případu a závažnost skutku.

Jako silně přitěžující okolnost hodnotí správní orgán fakt, že obviněný zveřejnil zároveň s rodným číslem i podpis paní H.V. Právě podpis totiž plní vedle rodného čísla ověřovací funkci, neboť je v důsledku rukopisných zvláštností jedinečným osobnostním prvkem. Podpisové vzory jsou běžně chráněny právě proto, že jsou důkazem pravosti a určitosti vůle jejich autora.

Následkem přestupku spáchaného obviněným je skutečnost, že na internetové stránce přístupné široké a anonymní veřejnosti se nacházelo jak jméno, tak rodné číslo, dále adresa trvalého pobytu a autentický podpis H.V. Takovou kombinaci správní orgán hodnotí jako nejtěžší možný následek spáchání uvedeného přestupku a v případě osoby veřejnosti neznámé by jistě uložil pokutu ve výši maximální možné sazby, tedy sto tisíc korun. V konkrétním případě však správní orgán dovozuje, že vzhledem k obeznamenosti veřejnosti s osobou H.V. je velmi nepravděpodobné se za takovou osobu s úspěchem vydávat a potenciální škodlivost takového následku je tedy snížena. Právní zástupce H.V. v řízení o přestupku S-MUHO/5521/2010/VVP na výzvu správního orgánu majetkovou škodu způsobenou v příčinné souvislosti s přestupkem nedoložil.

Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že rodné číslo H.V. bylo v době spáchání přestupku již veřejně dostupné též na stránkách Justice.cz ve formě výpisu z obchodního rejstříku, s čímž byl obviněný obeznamenán a na tuto skutečnost v průběhu řízení a ve svém odvolání k rozhodnutí o obnově řízení poukazoval. Správní orgán úvahu ve smyslu „je-li údaj již veřejný, jeho dalším znovuzveřejněním se nemůže nic stát“ nepřijal zcela, jak je vidno z odůvodnění rozhodnutí. Obviněný poukazoval dále na to, že rodné číslo H.V. je veřejně přístupné i na webu <http://martin-michal.blogspot.com>. Správní orgán v tom smyslu podal oznámení Policii ČR, SKPV OHK v Berouně. Tento útvar po došetření a prověření skutečností sdělil správnímu orgánu, že znovuzveřejnění výpisu z Obchodního rejstříku není v rozporu se zákonem č. 101/2000 Sb., vzpp, případně jiným zákonem, jak policii sdělil ÚOOÚ. Zde se správnímu orgánu jeví možný rozpor s judikátem NSS čj. 5 As 70/2009 - 69, nicméně není oprávněn takovou věc posuzovat nebo řešit. K tomu správní orgán cituje vyjádření ÚOOÚ z rozsudku 5 As 70/2009 Nejvyššího správního soudu: „...situace, kdy jsou rodná čísla veřejně dostupná a současně platí přísná pravidla pro jejich využívání není optimální, povinnosti uložené zákonem o evidenci obyvatel je však nutno dodržovat i za těchto okolností“.

Správní orgán je přesvědčen o nesporné obecné povědomosti společnosti o tom, že rodné číslo je údaj zvláštní choulostivé povahy. Správní orgán si je vědom, že v této věci došlo k určitému posunu od stavu, kdy bylo rodné číslo běžně uváděno i v neúředním styku, ke stavu, kdy i úřední osoby se smějí s rodným číslem bez souhlasu jeho nositele seznamovat jen za kontrolovaných podmínek. Současné povinné uvedení rodného čísla v internetovém výpisu z Obchodního rejstříku bylo značně kontraproduktivní právní úpravou. Zákonodárce naštěstí již tento svůj omyl napravil a ustanovení Obchodního zákoníku o zápisech do obchodního rejstříku v § 35 písm. d) bylo novelizováno z.č. 351/2011 Sb. s účinností od 1.1.2012. Od tohoto data se tedy rodná čísla do obchodního rejstříku nezapisují.

Správní orgán uvážil možnost vyhodnotit jako polehčující okolnost skutečnost, že v době zveřejnění rodného čísla obviněným se toto již na veřejně dostupných stránkách nacházelo. Škodlivý následek ve smyslu možnosti seznámit se s údajem rodného čísla i bez souhlasu nositele, již byl do jisté míry způsoben státem. Správní orgán již uvedl argumentaci k důvodu zveřejňování rodných čísel v odůvodnění výše. Obdobně jako v katastru nemovitostí i v Obchodním rejstříku byla rodná čísla zveřejňována s určitým účelem a tím bylo poskytnout právní jistotu ohledně osoby vlastníka nemovitosti nebo zástupce společnosti. Uživatelé těchto evidencí tedy měli nebo mají volný přístup k rodnému číslu a ÚOOÚ znovuzveřejnění takového výpisu nepovažuje za protiprávní jednání. V tom smyslu správní orgán přihlédl k tomuto stavu při vyměřování výše pokuty jako k polehčující okolnosti, nicméně z hlediska zavinění a naplnění skutkové podstaty správní orgán o vině a trestnosti skutku nepochybuje. Zde se přidrží názoru NSS čj. 5 As 70/2009 - 69, neboli že nelze z uvedení rodného čísla na tzv. veřejném seznamu dovozovat konkludentní souhlas s využitím tohoto údaje k jiným účelům. Správní orgán navíc přihlédl i k tomu, že obviněný zveřejnil kromě rodného čísla i další identifikační údaje.

Ke způsobu spáchání činu správní orgán uvádí, že má za prokázané, že závadového jednání se obviněný dopustil konáním, nikoli opomenutím. Pachatel aktivně konal, aby si opatřil kopii Zástavní smlouvy, která rodné číslo obsahovala, a zveřejnil ji v plném znění.

Co se zavinění týče, u uvedeného přestupku postačí zavinění z nedbalosti. Správní orgán má za to, že obviněný se přestupku dopustil nikoli z nedbalosti, ale úmyslně, neboť následek - zveřejnění osobních údajů H.V. způsobit chtěl.

Obviněný se ke svému přestupku doznal, nijak nezapíral a v průběhu řízení plně spolupracoval. Dokonce uvedl, že „Jako občan uvítám, aby mi odpovědné úřady jasně a transparentně sdělily, kdo smí a nesmí, případně za jakých podmínek, bez jakýchkoli sankcí a rizik, zveřejnit rodné číslo, případně další osobní údaje, na webových stránkách resp. internetu.“ Obviněný dosud nebyl za podobný přestupek trestán. Správnímu orgánu je známo, že obviněný je projednáván pro celou řadu přestupků, jež s osobou H.V. přímo souvisí. Obvykle se jedná o přestupky návrhové, které projednává jiný orgán - Komise města Hořovice a které nelze z důvodu odlišné věcné příslušnosti sloučit do společného řízení. Vzhledem k tomu, že se nejedná o přestupky na úseku ochrany osobních údajů nebo rodného čísla, má správní orgán za to, že nelze tyto další projednávané přestupky přičíst k tíži pana J.Š. jako přitěžující okolnost.

K pohnutkám správní orgán uvážil výpověď obviněného, že pracuje pro veřejnost jako nezávislý novinář a jeho snahou je objektivně informovat veřejnost o pozadí Agentury MM. Dále uvedl cit. „Nikdy bych si nedovolil porušovat platné zákony a předpisy, a pokud někdy tato situace nastane, opírám se o článek 23 Listiny práv a svobod, která je součástí Ústavy ČR.“ Článek 23 LZPS uvádí, že Občané mají právo postavit se na odpor proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a základních svobod, založený Listinou, jestliže činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny. Správní orgán konstatuje, že aplikace tohoto článku v daném případě není na místě. Obviněný dále uvedl, že není zaměstnancem žádného subjektu, a že za svou práci není placen. Správní orgán proto vyhodnotil, že přestupku se dopustil jako soukromá osoba v rámci své soukromé činnosti, za niž nese zodpovědnost.

Dále správní orgán podotýká, že právním řádem ČR garantovaná svoboda projevu umožňuje volné šíření názorů, nikoli osobních údajů. V daném případě, správní orgán ani po prozkoumání podrobností případu nenahlíží, jakým způsobem by mělo zveřejnění rodného čísla H.V. přispět k odhalení možného závadového jednání pana Michala. Zástavní smlouva mohla a měla být proto anonymizována ve smyslu odstranění tohoto údaje.

Dále správní orgán přihlédl k době páchaní skutku. Obviněný umístil dokument obsahující rodné číslo na své stránky dne 10.10.2010, kde se nachází doposud. Obviněný tedy rodné číslo neoprávněně zveřejnil, tedy s ním naložil a v tomto svém jednání pokračuje.

Tento přestupek byl páchán prokazatelně v době od 10.10.2010 do dne 30.11.2011, a i po tomto datu závadové jednání (v době vydání rozhodnutí) stále pokračuje, jde tedy o přestupek trvající. Ohledně posuzování doby spáchání trvajícího přestupku existuje několik judikátů Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 22. 2. 2005, č. j. 5 A 164/2002 – 44, publikovaném pod č. 832/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz. V citovaném rozhodnutí NSS uvedl, že za trvající správní delikt lze považovat takový správní delikt, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Zákon postihuje právě ono udržování protiprávního stavu. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu. Aplikace ustanovení § 20 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, které stanovuje, že přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok, zde tedy není na místě. Lhůta pro prekluzi postihovaného přestupku počíná běžet až od ukončení protiprávního jednání. Pokud bude po uložení sankce protiprávní stav i nadále udržován, nejedná se z hlediska totožnosti skutku o skutek shodný, nýbrž o skutek nový, za který lze uložit další sankci. K porušení zákazu nového stíhání obviněného pro týž skutek (zásady Ne bis in idem) nedojde. Důvody takového posouzení věci jsou vysvětleny například v judikátu NSS čj 9 As 101/2010 - 106, kde se uvádí „ Existuje zde sice totožný

pachatel i protiprávní stav, odlišnost je však dána časovým obdobím, po které delikt (přestupek) trvá a za které je sankce ukládána.“ V případě neukončení protiprávního jednání i po uložení pokuty je tedy z hlediska práva možná ukládat pokuty opakovaně

S přihlédnutím k uvedeným skutečnostem považuje správní orgán uloženou peněžitou sankci za dostatečnou z hlediska represe i prevence.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k odboru vnitřních věcí a krajskému živnostenskému úřadu Krajského úřadu Středočeského kraje v Praze prostřednictvím odboru vnitřních věcí a právních Městského úřadu Hořovice, u něhož se odvolání podává.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

(otisk úředního razítka)

Mgr Dagmar Kramlová
samostatný odborný referent odboru vnitřních věcí a právního
Městský úřad Hořovice

Příloha:

Obdrží:

p. Jan Šinágl, Nejedlých 335, 267 53 Žebrák

Po právní moci rozhodnutí:

- Odbor finanční a školství MěÚ Hořovice

* v případě převodu na účet je Váš variabilní symbol **2210446311** a číslo účtu je **19-0363886349/0800** nebo osobně na MěÚ Hořovice, odbor finanční a školství, č.dv.216